

Arrest

nr. 212 888 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 mei 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 30 mei 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 24 april 2017 in Slovenië (Eurodac).

1.2. Op 25 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/05/2017
Overdracht CGVS: 08/08/2017*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd er met u een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 8 januari 2018 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is, van 9.00 uur tot 12.40 uur. Uw advocaat Meester Vandenbroucke en uw voogd mijnheer Quanten waren gedurende het volledige onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren op 1 mei 2000 in het dorp Shah Mazar in het district Barak-i-Barak van de provincie Logar. U studeerde een jaar aan de madrassa en zorgde voor het vee van uw familie.

Uw vader werkte voor de PRT in Logar en werd omwille van zijn tewerkstelling door de buitenlanders om het leven gebracht. Drie maanden na het overlijden van uw vader begon uw broer voor de werkgever van uw vader te werken. Opnieuw bedreigde de taliban uw familie, nu omwille van het werk van uw broer B.A. (o.v. (...)), waarna uw broer in juni 2012 Afghanistan ontvluchtte. Op 6 mei 2013 diende B.A. in België een verzoek tot internationale bescherming in en op 6 juni 2014 werd hem de vluchtelingenstatus geweigerd en de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

In afwezigheid van uw broer en uw vader werd u tien dagen door de taliban ontvoerd en voorbereid tot het plegen van een zelfmoordaanslag. Toen het moment aangebroken was waarop u zichzelf moest opofferen bekwam u van de talibancommandant dat hij u naar huis liet gaan om afscheid te nemen van uw moeder. Uw moeder zag het vooruitzicht van uw zelfmoordaanslag niet zitten en stuurde u Afghanistan uit. In de zomer van 1395 (Afghaanse kalender, zomer 2016) verliet u Shah Mazar om op 27 mei 2017 in België aan te komen. Op 30 mei 2017 verklaarde u zich vluchteling. U werd meerderjarig op 1 mei 2018 en staat sindsdien niet langer onder voogdij.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de taskara van uw vader neer en vier foto's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het

aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, d.d. 08/01/2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu kan er geen geloof gehecht worden aan uw voorgestelde verblijf in Barak-i-Barak omdat u tegenstrijdige verklaringen laat optekenen over de levensomstandigheden van u en uw familieleden en omdat uw kennis van de dorpen, van de prominenten en van de veiligheidssituatie in uw regio ontoereikend is.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u over uw eigen activiteiten in Barak-i-Barak geen gelijklopende verklaringen kan afleggen. Zo verklaart u op het CGVS dat u in Afghanistan niet naar school ging maar slechts een jaar aan de madrassa studeerde (CGVS p.3). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u daartegen in uw eerste interview optekenen dat u vijf jaar school liep om uw schoolcarrière in uw tweede interview bij de DVZ terug te brengen tot twee jaar (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 29/05/2017; Verklaring DVZ, d.d. 03/08/2017, punt 11). Als u op uw afwijkende verklaringen gewezen wordt ontkent u louter dat er in uw eerste twee interviews helemaal niet naar uw scholingsgraad gevraagd werd (CGVS p.21-22). Als verklaring waarom u niet aan een school studeerde wijst u erop dat u er geen tijd voor had omdat u als werkkraacht in het huishouden ingeschakeld werd. Dat u voor het overlijden van uw vader toen u ongeveer tien jaar oud was geen tijd had om naar school te gaan lijkt niet te stroken met de tijdsbesteding van uw broer. Hij ging immers wel naar school (CGVS (...) p.4). Dat uw broer aan een school studeerde blijkt u overigens niet te weten. In tegenspraak met de beweringen van uw broer stelt u dat hij niet aan een school maar enkel aan de madrassa studeerde (CGVS p.5). Het dorp waar uw broer naar school ging identificeert u evenmin als een dorp in de onmiddellijke omgeving van Shah Mazar zoals uw broer doet en u zegt eveneens dat er zich geen school in dat dorp bevindt (CGVS (...) p.4,30). Als u op de uitspraken van uw broer gewezen wordt houdt u vast aan uw stelling dat er geen school in dat dorp is en oppert u dat misschien de school nabij het districtscentrum bedoeld wordt (CGVS p.18). Aangezien u beweert dat er in uw eigen dorp een school gevestigd was en u de kinderen naar school zag gaan mag het verbazen dat u er geen idee van heeft wanneer het schooljaar in uw regio begon (CGVS p.5,21). Dat uw verklaringen over uw schoolcarrière en de verklaringen van u en uw broer over zijn schoolcarrière zodanig uiteenlopen doet ernstig twifelen aan uw voorstelling van uw dagelijks leven in Barak-i-Barak.

Uw voorstelling van de levensomstandigheden van uw familie na het vertrek van uw broer naar Europa kan evenmin overtuigen. Gevraagd wie er na zijn vertrek voor uw familie zorgde zegt u dat jullie voedsel van andere mensen kregen en geld leenden van uw ooms. Dat jullie niet minder dan vier jaar op basis van geschonken maaltijden en leningen met zeven familieleden overleefden mag zeer verbazen aangezien jullie over een stuk grond beschikten dat jullie onbewerkt lieten (Verklaring DVZ punt 15 en 17; CGVS p. 6 en 9). Indien jullie daadwerkelijk in een dermate slechte financiële situatie zaten dat jullie volledig afhankelijk waren van giften en leningen van derden kan er niet begrepen worden waarom jullie

jullie gronden niet zelf bewerkten of in pacht gaven. Als verklaring werpt u op dat jullie de gronden niet bewerkten omdat het een dierbare herinnering aan uw vader was (CGVS p.9). Dit is allerminst ernstig.

Niet alleen is het niet duidelijk hoe het bewerken van gronden in een nijpende financiële context de herinnering aan uw vader zou schaden, ook mag het verbazen dat jullie deze gekoesterde gronden wel verkochten om uw reis naar Europa te financieren (CGVS p.6). Bovendien heeft u geen idee van de grootte van de gronden in jullie bezit (CGVS p.6). Dat u geen aannemelijke verklaringen kunt afleggen over de inkomsten van uw familie doet andermaal twifelen aan de levensomstandigheden van u en uw familie in Barak-i-Barak.

Ook over uw familienetwerk in Afghanistan lopen de verklaringen van u en uw broer dan weer sterk uiteen. In de opsomming van uw maternale en paternale ooms komt er maar één naam met de verklaringen van uw broer overeen. Zo verklaart u drie ooms van moederszijde te hebben, met name M.H., M.N. en W., terwijl uw broer het op twee, M. (afkorting voor M.) W. en M.H. houdt (CGVS p.5-6; CGVS (...) p.15). Ook stelt u dat uw vader vijf broers had: R.K., H.O.A., S.K., T. en S. (CGVS p.6). Uw broer noemt er amper één: H.Z. of Z. (CGVS (...) p.14). Waar uw broer een neef met de naam E. verklaarde beweert u dan weer geen neef met die naam te hebben (Verklaring DVZ (...) punt 40; CGVS p.20). Dat u en uw broer dermate verschillende verklaringen afleggen over uw familienetwerk doet andermaal vermoeden dat u geen zicht wilt geven op uw werkelijke levensomstandigheden. Het is ook opmerkelijk dat uw verklaringen over de herkomst van uw vader niet stroken met de taskara die u van hem neerlegt. Als u gevraagd wordt waar uw vader geboren is antwoordt u dat hij ergens in Logar geboren is al heeft u geen idee waar precies (CGVS p.4). Als u erop gewezen wordt dat uw vader volgens de taskara die u van hem neerlegt geboren is in Maidan hetgeen gezien zijn winter- en zomerverblijf lijkt te verwijzen naar Maidan Shahr van de provincie Wardak antwoordt u slechts dat u niet weet waar uw vader geboren is (CGVS p.11). Evenmin kan u verduidelijken of uw vader zelf als herder rondtrok (CGVS p.7). Nochtans staat er op zijn taskara van 26/12/1383 (27/3/2005) dat hij als herder tussen Maidan en Behsud trok. Dat u over dit recente nomadische bestaan van uw familie niet op de hoogte zou zijn kan moeilijk ingebeeld worden.

Tevens mag het verbazen dat u bij uw aankomst in België 1 mei 2000 als uw geboortedatum opgaf. U vermeldde deze datum omdat u het uw moeder vroeg en uw moeder u deze datum doorgaf. Als u vervolgens opnieuw gevraagd wordt of uw moeder u 1 mei 2000 vertelde bevestigt u dat (CGVS p.8). Zelfs als u erop gewezen wordt dat uw ongeletterde moeder in een boerendorp de westerse kalender gebruikt antwoordt u met de vraag "moeders weten dat toch?" (CGVS p.8). Slechts als u gevraagd wordt welke kalender de mensen in Afghanistan gebruiken beseft u het probleem en beweert u nu dat uw moeder het tegen uw broer zei en uw broer u vertelde deze westerse datum te vermelden (CGVS p.8). Aangezien u deze geboortedatum reeds op de dag van uw asielaanvraag, direct na uw aankomst verklaarde en u toen verklaarde dat u niet over de contactgegevens van uw broer beschikte komt uw aanpassing weinig geloofwaardig over (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling).

Voorts moet er eveneens op gewezen worden dat u geen bewijsstuk over uw identiteit aanbrengt noch legt u aannemelijke verklaringen af over het ontbreken van deze stukken. U verklaart dat u uw taskara, het enige identiteitsbewijs dat u bezat, in Iran verloor. In Iran werd u door onbekende Iraanse dieven van uw taskara, geld en andere spullen beroofd (CGVS p.10,22). Bij de DVZ liet u echter eerst optekenen dat uw taskara zich nog in Afghanistan bevond (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). In uw daaropvolgend interview verklaarde u dat uw taskara onderweg door de smokkelaar afgenomen werd (Verklaring DVZ punt 24). Gewezen op uw laatste verklaring dat de smokkelaar de boosdoener was ontkent u uw eerdere uitspraken en oppert u dat er misschien een fout bij de vertaling gemaakt werd. Aangezien niet alleen bij de DVZ maar ook in de vragenlijst die u op 3 november 2017 met uw voogd en uw advocaat invulde geschreven staat dat de smokkelaar uw taskara afnam kan er aan uw uitleg geen waarde worden gehecht. Dat u geen enkel begin van bewijs voor uw identiteit en afkomst neerlegt en u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken van het stuk dat daar licht op had kunnen laten schijnen wijst er andermaal op dat u uw werkelijke identiteit en afkomst wenst te verhullen. Dezelfde vaststelling moet gemaakt worden op basis van de neergelegde kopie van de taskara van uw vader. U beweert dat de taskara die u aanbrengt de enige taskara is die u vader had (CGVS p.10). Nochtans legde uw broer een andere taskara van uw vader neer. De twee taskara's dragen een andere foto van uw vader, hebben een verschillend serienummer en zelfs de plaats waar uw vader in het bevolkingsregister geregistreerd werd verschilt hoewel beide taskara's wel in hetzelfde jaar uitgegeven werden. Voor deze zeer eigenaardige vaststelling kan u geen verklaring aandragen. U weet slechts te zeggen dat de taskaramedewerker zich misschien vergiste (CGVS p.11). Bovenstaande vaststellingen doen sterk twifelen aan de authenticiteit van beide taskara's en bijgevolg ook aan uw verklaringen over

de identiteit en afkomst van uw vader. Hierbij aansluitend moet er eveneens op gewezen worden dat hoewel u expliciet gevraagd werd de email of de enveloppe waarmee u de stukken ontving aan het CGVS over te maken om meer duidelijkheid te krijgen over de herkomst van deze stukken, u naliel dit te doen (CGVS p.10).

Naast bovenstaande vaststellingen die het geloof in uw identiteit en in de levensomstandigheden van u en uw familieleden in Barak-i-Barak sterk schaden moet er eveneens vastgesteld worden dat uw kennis van uw regio van herkomst ontoereikend is om geloof te kunnen hechten aan uw verblijf aldaar. Van u die zestien jaar was ten tijden van uw vertrek naar Europa kan immers verwacht worden dat u overtuigende verklaringen kan afleggen over de omringende dorpen, de veiligheidssituatie, de voorname personen en het dagelijks leven, mits de van u verwachte kennis nauw aansluit bij uw leefwereld in Afghanistan.

Zo is het verwonderlijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw provincie benoemt als Mohammad Agha, een van de districten van Logar (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hoewel u op het CGVS wel correct Logar vermeldt als uw provincie blijkt u nog steeds niet in staat te bepalen wat Mohammad Agha is en beantwoordt u de vraag slechts met het excuus dat u er nooit heen ging (CGVS p.2,16). Dat u direct na aankomst in België de naam van uw provincie niet blijkt te kennen is zeer bevreemdend. Evenzo is het opvallend dat uw geografische kennis stopt aan de grens met het district Charkh. U kan immers geen namen van dorpen in Charkh die dicht bij uw dorp liggen noemen (CGVS p.18). Aangezien uw dorp vlakbij de grens met Charkh ligt en op de weg ligt die naar Charkh leidt, is het weinig aannemelijk dat u geen enkele van deze nabij gelegen dorpen kan opsommen. De vaststelling dat uw kennis de grens van uw district niet overschrijdt doet sterk vermoeden dat uw kennis ingestudeerd van aard is. Het ingestudeerd karakter van uw kennis wordt eveneens bevestigd door de wegbeschrijving die u geeft van uw dorp naar Shna Qala, het dorp waar uw broer school liep en dat uw broer als een van de buurdorpen van Shah Mazar aanwijst. U stelt zelf voor om de dorpen onderweg naar Shna Qala op te sommen en u maakt van de gelegenheid gebruik om de weg uit te stippelen tot vlakbij het districtscentrum van Barak-i-Barak. Hoewel u inderdaad verschillende dorpen noemt die zich in het district Barak-i-Barak bevinden springt u van het ene dorp naar het andere zonder dat er een min of meer rechte lijn in te trekken valt, laat staan dat u de gebaande wegen volgt (CGVS p.18,19). Dat u naarmate u het districtscentrum nadert minder nauwkeurig bent en een minder logische opeenvolging geeft is te begrijpen aangezien de beschreven dorpen reeds verder van uw dorp afliggen, maar van de eerste buurdorpen die u noemt kan wel verwacht worden dat u ze geografisch ten op zich te van elkaar weet te rangschikken. Dat u wel de namen kent maar u de dorpen niet correct kan situeren wijst er andermaal op dat u wel een theoretische kennis maar niet de praktische kennis van een inwoner van de streek heeft. In uw wegbeschrijving neemt u het dorp Zadran (of Jadran) op. Hoewel dit dorp maar op een paar kilometer van Shah Mazar ligt heeft u geen idee van de buurdorpen van Zadran (CGVS p.19). Het dorp Qala Nazir Baba, op zo'n twee kilometer van Shah Mazar, kent u zelfs helemaal niet (CGVS p.19). Qarya Padshah kent u wel, zo zegt u (CGVS p.19). Gevraagd of dit buurdorp in de richting van de zonsopgang of zonsondergang ligt meent u dat geheel verkeerd dat het in de richting van de zonsondergang en de provincie Maidan Wardak ligt (CGVS p.19). Aangezien er van u als zestienjarige herder kan verwacht worden dat u vertrouwd bent met de onmiddellijke omgeving van uw dorp en dat deze vertrouwdheid zich toont doorheen doorleefde verklaringen in plaats van oppervlakkige opsommingen wordt het geloof in uw verblijf in Barak-i-Barak door bovenstaande vaststellingen verder aangetast.

Uit uw verklaringen over de prominenten van Barak-i-Barak kan evenmin een verblijf in deze regio afgeleid worden. U bent bekend met de naam Shah Mohammad Pahlawan en u identificeert hem correct als een bekende worstelatlleet van Logar die al rondtrekkend horden mensen trekt die zich aan zijn krachtpatserijen vergapen. Iets meer informatie over zijn familie of de naam van het dorp of het district waarvan hij afkomstig is heeft u niet (CGVS p.17). Nochtans is deze bekende en kleurrijke figuur van Yusufkhel, het dorp naast het uwe in Barak-i-Barak. Dat u vertrouwd bent met deze persoon maar niet weet dat hij van een dorpje op nog geen kilometer van uw dorp is valt niet voor te stellen. Als u hierop gewezen wordt zegt u dat geen bekende persoon nog in zijn dorp woont en dat ze rondtrekken naar andere plaatsen voor competities (CGVS p.17). In werkelijkheid bewerkt Pahlawan nog steeds zijn velden in uw buurdorp en is er van een verhuis geen sprake. Uw uitleg kan opnieuw niet verhullen dat u wel een zekere kennis heeft over de provincie Logar en het district Barak-i-Barak maar dat deze kennis niet verbonden kan worden aan een effectief verblijf in Barak-i-Barak. Als u gevraagd wordt zelf bekende personen van Barak-i-Barak te geven noemt u Abdul Rahim, het districtshoofd (CGS p.20). Gevraagd iets meer over Abdul Rahim, die u tenslotte zelf als iemand met een zekere bekendheid in uw regio aanduidt, te vertellen herhaalt u slechts tot tweemaal toe zonder meer dat hij districtshoofd is

(CGVS p.20). Om u op weg te zetten wordt u als voorbeeld gegeven dat Abdul Rahim misschien geliefd was bij de mensen of juist niet, hij misschien maar een meter hoog was en een been verloor bij een aanslag, hij misschien komt hij van een dorp nabij het uwe en hij misschien nog maar twee weken districtshoofd was. Ook deze poging om u iets meer te laten vertellen over het districtshoofd strandde op uw ontkennend antwoord (CGVS p.20). Dat u van Abdul Rahim enkel zijn functie kan weergeven maar geen enkel ander weetje over deze persoon kan weergeven komt opnieuw ingestudeerd over. Naast Abdul Rahim weet u geen enkele andere bekende persoon van Barak-i-Barak te noemen (CGVS p.20). Het valt niet voor te stellen dat u als zestienjarige die bovendien over een radio beschikte op de naam van het districtshoofd na geen enkele bekende persoon van uw district kent (CGVS p.9).

De veiligheidssituatie in de regio rond uw dorp heeft eveneens vele geheimen voor u. Gevraagd naar de talibangroepen in uw regio stelt u dat er daar twee groepen zijn, Hezb-i-Islami en Haqqani. U vertelt dat wat Hezb-i-Islami doet gerechtvaardigd is. Ze onderwijzen mensen maar vallen ze niet lastig, zo zegt u (CGVS p.13). Of Hezb-i-Islami een gewapende groepering is weet u niet. U kan niet zeggen of ze vechten of niet (CGVS p.14). Als u daadwerkelijk in een regio woonde waar Hezb-i-Islami actief was zou u moeten weten dat deze groepering geen deel uitmaakt van de taliban maar dat ze zich tot aan uw vertrek uit Afghanistan wel bezighielden met de gewapende strijd tegen de Afghaanse overheid en de buitenlandse troepen. Gevraagd naar namen van talibancommandanten die in Barak-i-Barak actief zijn oppert u vijf namen. Uit uw opsomming werden twee namen gehaald waarover u om meer informatie gevraagd werd. U kan slechts aangeven dat het talibs zijn. Als u wordt verduidelijkt dat het talibancommandanten zijn die in uw regio actief zijn en waarover u dan ook iets meer zou mogen weten geeft u een algemene definitie van een talibancommandant: het zijn leiders die opdrachten geven aan andere talibanleden (CGVS p.14). Daadwerkelijke kennis van deze commandanten spreekt allermindst uit uw antwoord. Het is ook opvallend dat twee van de vijf door u opgesomde commandanten van Barak-i-Barak bekend zijn als commandanten van Mohammad Agha. Als u in het geval van Qari Burhan hierop gewezen wordt ontkent u dit en houdt u vol dat hij in Barak-i-Barak is (CGVS p.14). Uw uitspraken over veiligheidsincidenten in uw dorp kunnen evenmin overtuigen. Gevraagd of er ooit problemen waren met de lokale imam van Shah Mazar antwoordt u ontkennend. Nochtans werd de lokale mullah van Shah Mazar door de buitenlandse troepen dood geschoten en werd zijn zoon gevangen genomen. Hoewel dit incident vier jaar voor uw vertrek plaats vond is de dood van een lokale mullah door het toedoen van buitenlandse troepen een dermate belangrijke gebeurtenis die niet snel uit de gedachten en de gesprekken van de inwoners van dat dorp zal verdwijnen. Ook van Qari Obaidullah heeft u nog niet gehoord. Deze talibandistrictschef werd in uw dorp samen met drie andere talibancommandanten door een luchtaanval om het leven gebracht (CGVS p.17). Gevraagd naar luchtaanvallen in uw dorp noemt u twee luchtaanvallen in naburige dorpen, namen van talibancommandanten die in die luchtaanvallen om het leven kwamen kan u echter niet geven (CGVS p.17). Dat u dermate slecht op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in uw dorp en haar onmiddellijke omgeving doet het geloof in uw verblijf in Barak-i-Barak verder afbrokkelen.

Tenslotte werd u op het einde van uw persoonlijk onderhoud de kans geboden om zelf allerhande informatie waaruit uw voorgehouden verblijf in Barak-i-Barak blijkt aan te dragen. Zelfs nadat er aangedrongen werd dat u alle informatie die u over uw regio heeft op tafel zou leggen beperkte u zich tot de uitspraak dat u alles wat u wist reeds vertelde (CGVS p.22). Indien u daadwerkelijk steeds in uw dorp in Barak-i-Barak gewoond zou hebben, zou u in staat moeten zijn om allerlei informatie over de regio waar u bent geboren en getogen uit uw mouw te schudden. Dat u daar niet toe in staat bent haalt het geloof in uw herkomst uit Barak-i-Barak verder onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Barak-i-Barak gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Barak-i-Barak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 8 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw levensomstandigheden, de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd er vervolgens op gewezen dat voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Desalniettemin hield u vast aan uw verklaarde herkomst uit Barak-i-Barak (CGVS p.22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De nog niet besproken stukken kunnen het geloof in uw herkomst uit Barak-i-Barak niet herstellen. Uit de foto's die u neerlegt kan immers niet afgeleid worden waar ze genomen werd, laat staan waar u heeft verbleven voor uw komst naar België. Meer zelfs, ook u weet over de foto waar u met uw vader op staat niet waar deze foto getrokken werd. U herkent de plaats niet en denkt u dat het ergens in Logar was (CGVS p.11).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wenst gehoord te worden door de Raad om de onduidelijkheden in zijn verklaringen tijdens zijn vorige gehoren in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming recht te zetten. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, gezien uit het administratief dossier blijkt dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker klaagt aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn leeftijd en lage scholingsgraad, terwijl de Raad reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met *"zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen"*. Hij meent dat *"er in casu niet vertrokken werd vanuit een "free narrative" interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen"*.

Verzoeker wijst erop dat hij *"maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs"* en meent dat er in de bestreden beslissing geen appreciatieverschil gemaakt werd *"al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit"*.

Verzoeker volhardt verder dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt hij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoeker naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR. Hij stelt dat hij *"alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan hij niet vertellen"* en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden de kern van zijn relaas niet raken en aldus niet zullen volstaan om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Verzoeker wijst er verder op dat er onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat hij jonger is dan zijn broer, en daarom niet op de hoogte is van bepaalde zaken over zijn broer. De inconsistenties in hun verklaringen over hun familiale netwerk valt te verklaren door het feit dat Afghanen meerdere namen hebben. Verzoeker stelt bovendien niet iedereen van zijn familie te kennen.

Verzoeker wijst op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij wijst erop dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Bovendien is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal te weinig rekening houdt met het feit dat verzoeker, als Afghaan, over een meer cyclische tijdsbeleving beschikt, hetgeen een heel ander tijdsbesef betreft dan het lineaire tijdsbesef in de Westerse samenleving. Verzoeker erkent bovendien dat hij zijn geboortedatum niet weet, dat de datum die hij opgaf werd aangereikt door de tolk bij aanvang van de procedure en dat hij onbekend is met de Westerse kalender. Het feit dat verzoeker zijn geboortedatum niet kent kan hem bovendien niet ten kwade kan worden geduid aangezien de meerderheid van de Afghanen zijn geboortedatum niet kent.

Verzoeker meent verder dat geen rekening werd gehouden met *"het feit dat de zaken waarover verzoeker ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug"*. Hij citeert uit een analyse op de website van BCHV aangaande de invloed van trauma op het geheugen en meent dat het geenszins wetenschappelijk onderbouwd is dat bepaalde gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden moeten zijn.

Verzoeker meent verder dat het niet aan hem kan worden verweten dat hij de inhoud van de door hem neergelegde documenten niet kende, gelet op zijn profiel van een ongeschoolde plattelandsjongen, wiens intellectuele capaciteiten tijdens het persoonlijk onderhoud beperkt bleken. Hij voert verder aan dat deze documenten *"niet op een correcte manier op haar authenticiteit gecontroleerd [werden]"*. Hij citeert dienaangaande uit het arrest van het EHRM *"M.A. uit Iran tegen Zwitserland, van 18 nov 2014, zaak nr 52589/13"*.

Hij stelt verder, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal niet betwist dat hij de broer is van B.Z., zodat verzoeker niet begrijpt waarom hem ook geen internationale bescherming wordt geboden.

Verzoeker voert een schending aan van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met zijn profiel.

Hij meent dat “[z]eker voor wat betreft Afghanistan hangt datgene wat beschouwd kan worden als elementaire kennis sterk af van de maatschappelijke positie van de betrokkene. Zijn/haar toegang tot informatie hangt immers af van zijn/haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn/haar geslacht.

In casu heeft verzoeker het profiel van een ongeschoolde Afghaanse plattelands jongeling die voornamelijk bij zijn dorp bleef om zich over het huishouden en het landwerk te ontfemen. Het gewicht dat aan het onvermogen om te antwoorden op militair-politieke vragen gehecht kan worden is bijgevolg quasi nihil. Vragen over het dagelijkse leven, elementaire geografie zoals namen van scholen en ziekenhuizen in de buurt, prominenten en veiligheidssituatie, wegen des te meer door. Zowel de vraagstelling, als de interpretatie van de antwoorden op de kennisvragen zouden derhalve moeten aangepast zijn aan het profiel van de verzoeker. (RVV Arrest nr. 13.157 van 26 juni 2008).

Verder meent verzoeker dat niet kan worden ontkend dat hij een risicoprofiel heeft. Hij stelt dat hij dreigt gedwongen gerekruteerd te worden en citeert uit informatie hierover. Hij citeert tevens uit een beleidsnota van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat “mannen die gedwongen rekrutering vrezet” een risicoprofiel betreft. Hij meent aldus dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, gezien hij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens hem zijn er genoeg elementen die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de gehele provincie Logar als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Hij citeert dienaangaande naar informatie van EASO over de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij wijst erop dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Hof van Cassatie en meent dat niet ontkend kan worden dat hij weldegelijk informatie heeft aangereikt met betrekking tot zijn afkomst. Hij betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn en verwijst tevens naar zijn profiel als herder. Verder meent verzoeker dat een intern vestigingsalternatief quasi onmogelijk is, “gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu”. De commissaris-generaal toont bovendien niet aan dat de voorwaarden voor een intern vestigingsalternatief zoals blijkt uit rechtspraak van het EHRM vervuld zijn.

Tot slot meent verzoeker dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en wijst tevens op de “psychologische ontredde” die een terugkeer zou teweeg brengen bij hem.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal en volhardt in zijn verklaringen en dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio van herkomst, gelet op zijn leeftijd en laaggeschoold profiel. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over (i) zijn scholingsgraad en die van zijn broer B.A., (ii) de levensomstandigheden van zijn familie na het vertrek van zijn broer, (iii) zijn familienetwerk, (iv) de herkomst van zijn vader, (v) zijn geboortedatum en (vi) het ontbreken van identiteitsdocumenten

en (vii) de taskara van zijn vader vaag, ongeloofwaardig, onderling tegenstrijdig en tegenstrijdig met de verklaringen van zijn broer zijn. Bovendien komt verzoekers (viii) geografische kennis van zijn regio en zijn sociopolitieke kennis over (ix) prominente figuren in zijn dorp, (x) de veiligheidssituatie in zijn regio en (xi) de omgeving van zijn dorp zelf enerzijds lacunair en ondoorleefd en anderzijds ingestudeerd over. De Raad is aldus van mening dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn identiteit en vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

Dat *“er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen”*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, strookt niet met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn identiteit en herkomst toe te lichten.

Er werden immers zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker toelieten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn identiteit en regio van herkomst. Zoals hierboven blijkt, zijn verzoekers verklaringen over zijn levensomstandigheden en zijn geografische en sociopolitieke kennis over zijn regio echter ontoereikend.

Waar verzoeker erop wijst dat hij alles verteld heeft wat hij wist en niet meer kan vertellen, merkt de Raad op dat dit klemt met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij verder gehoord wenst te worden door de Raad. Waar verder in het verzoekschrift wordt benadrukt dat eventuele kleine tegenstrijdigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig maken en wordt aangeklaagd dat verzoeker niet op tegenstrijdigheden werd gewezen, zoals voorzien in artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, merkt de Raad op dat dit artikel werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en thans luidt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* De Raad wijst erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker met tal van tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee verzoeker niet werd geconfronteerd. Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, gezien de vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen van zijn identiteit, zijnde zijn scholingsgraad, geboortedatum, levensomstandigheden, familienetwerk en regio van herkomst.

Verzoeker kan immers niet gevolgd worden dat aan hem niet kan worden verweten dat hij zijn geboortedatum niet kent. Verzoeker voert aan dat hij *“een heel ander tijdsbesef heeft dan dewelke in de Westerse wereld wordt gehanteerd”* en dat hij geen kennis heeft van de Westerse kalender, doch zijn verweer is in strijd met verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure dat hij geboren werd op 16 mei 2000 (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 4). De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zijn geboortedatum in de Westerse kalender, zoals verzoeker thans zelf aangeeft in het verzoekschrift. Waar verzoeker aanvoert dat deze datum hem werd *“aangereikt”* door de tolk, merkt de Raad op dat dit een loutere *post factum* verklaring betreft die tegenstrijdig is met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij eerst verklaarde deze geboortedatum vernomen te hebben van zijn moeder en daarna verklaarde deze vernomen te hebben van zijn broer (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8-9). Bovendien werden deze verklaringen in de bestreden beslissing terecht als ongeloofwaardig beschouwd. De Raad kan hieruit dan ook enkel afleiden dat verzoeker bewust misleidende verklaringen aflegt over zijn geboortedatum en leeftijd, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker tracht verder de bevindingen in de bestreden beslissing te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een jonge, ongeschoolde plattelandsjongen en herder. De Raad merkt echter op dat dit profiel, zoals geschetst in het verzoekschrift, klemt met de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker legde doorheen zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming immers inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af over zijn scholingsgraad en die van zijn broer, hetgeen zijn verklaringen over zijn ongeschoolde profiel onderuithaalt.

De Raad stelt bovendien vast dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Er werd aan verzoeker immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Verzoeker werd tijdens het CGVS-

interview gehoord in de aanwezigheid van zijn voogd en advocaat. Het CGVS-interview werd bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die tijdens het interview rekening heeft gehouden met verzoekers minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoeker op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Uit de bestreden beslissing blijkt eveneens dat rekening werd gehouden met verzoekers jonge leeftijd en herdersprofiel bij de beoordeling van zijn verklaringen over zijn regio van herkomst.

Bovendien kan, zelfs van een persoon met dergelijk profiel redelijkerwijze verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn identiteit en zijn beweerde regio van herkomst.

Verzoekers jonge leeftijd of profiel van plattelandsjongen biedt dan ook geenszins een voldoende verklaring voor het ontbreken van een doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. Evenmin kan verzoekers jonge leeftijd een verschoning vormen voor de vaststelling dat hij en zijn broer inconsistente verklaringen afleggen over de scholingsgraad van diens broer en hun familiaal netwerk in Afghanistan. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij niet al zijn familieleden kent, stelt de Raad immers vast dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker meer familieleden opnoemt dan zijn broer B.A., zodat dit verweer geen verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen.

Verzoeker kan dan ook niet ernstig aanvoeren dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het profiel van verzoeker, *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit”*. Gelet op het voorgaande is de Raad aldus van oordeel dat verzoekers profiel geenszins kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

De Raad merkt bijkomend op dat de door verzoeker geciteerde informatie over herinneringen, deze informatie zich beperkt tot herinneringen aan traumatische gebeurtenissen. Verzoeker brengt bovendien geen bewijs bij van enige trauma's of psychologische stoornissen in zijn hoofd.

Verzoeker laat verder na om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming enig identiteitsdocument neer te leggen, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen niet volstaan om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen, integendeel. De Raad merkt op dat verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat aan een document slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, kunnen evenwel ook om andere redenen dan de (bewezen) valsheid aan een aangebracht stuk iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer het stuk onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoeker en zijn broer een verschillende versie van de taskara van hun vader neerleggen die op dezelfde datum werd uitgegeven. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan de authenticiteit van beide taskara's.

Bovendien merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. In het door verzoeker geciteerde arrest *“M.A. tegen Zwitserland”* van het EHRM van 18 november 2014 wordt duidelijk een verband gelegd tussen de geloofwaardigheid van de verklaringen van M.A., de motieven van de bestreden beslissing inzake de documenten en de aard van de neergelegde documenten wat *in casu* ook is gebeurd.

De door verzoeker neergelegde foto's vermogen evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen, want de bestreden beslissing motiveerde terecht dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid waar en wanneer deze werden genomen noch kan worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk op deze plaats verbleef. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, treedt de Raad de commissaris-generaal bovendien bij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zelf er niet van op de hoogte is waar de foto van hem en zijn vader werd genomen. Verzoeker brengt immers geen bewijs bij dat zijn profiel of zijn intellectuele capaciteiten hem zouden verhinderen om kennis te nemen van de inhoud van de door hem neergelegde documenten. Dergelijke vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid en de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu kan er geen geloof gehecht worden aan uw voorgestelde verblijf in Barak-i-Barak omdat u tegenstrijdige verklaringen laat optekenen over de levensomstandigheden van u en uw familieleden en

omdat uw kennis van de dorpen, van de prominenten en van de veiligheidssituatie in uw regio ontoereikend is.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u over uw eigen activiteiten in Barak-i-Barak geen gelijklopende verklaringen kan afleggen. Zo verklaart u op het CGVS dat u in Afghanistan niet naar school ging maar slechts een jaar aan de madrassa studeerde (CGVS p.3).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u daartegen in uw eerste interview optekenen dat u vijf jaar school liep om uw schoolcarrière in uw tweede interview bij de DVZ terug te brengen tot twee jaar (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 29/05/2017; Verklaring DVZ, d.d. 03/08/2017, punt 11). Als u op uw afwijkende verklaringen gewezen wordt ontkent u louter dat er in uw eerste twee interviews helemaal niet naar uw scholingsgraad gevraagd werd (CGVS p.21-22).

Als verklaring waarom u niet aan een school studeerde wijst u erop dat u er geen tijd voor had omdat u als werkkraacht in het huishouden ingeschakeld werd. Dat u voor het overlijden van uw vader toen u ongeveer tien jaar oud was geen tijd had om naar school te gaan lijkt niet te stroken met de tijdsbesteding van uw broer. Hij ging immers wel naar school (CGVS (...) p.4). Dat uw broer aan een school studeerde blijkt u overigens niet te weten. In tegenspraak met de beweringen van uw broer stelt u dat hij niet aan een school maar enkel aan de madrassa studeerde (CGVS p.5). Het dorp waar uw broer naar school ging identificeert u evenmin als een dorp in de onmiddellijke omgeving van Shah Mazar zoals uw broer doet en u zegt eveneens dat er zich geen school in dat dorp bevindt (CGVS (...) p.4,30). Als u op de uitspraken van uw broer gewezen wordt houdt u vast aan uw stelling dat er geen school in dat dorp is en oppert u dat misschien de school nabij het districtscentrum bedoeld wordt (CGVS p.18). Aangezien u beweert dat er in uw eigen dorp een school gevestigd was en u de kinderen naar school zag gaan mag het verbazen dat u er geen idee van heeft wanneer het schooljaar in uw regio begon (CGVS p.5,21). Dat uw verklaringen over uw schoolcarrière en de verklaringen van u en uw broer over zijn schoolcarrière zodanig uiteenlopen doet ernstig twijfelen aan uw voorstelling van uw dagelijks leven in Barak-i-Barak.

Uw voorstelling van de levensomstandigheden van uw familie na het vertrek van uw broer naar Europa kan evenmin overtuigen. Gevraagd wie er na zijn vertrek voor uw familie zorgde zegt u dat jullie voedsel van andere mensen kregen en geld leenden van uw ooms. Dat jullie niet minder dan vier jaar op basis van geschonken maaltijden en leningen met zeven familieleden overleefden mag zeer verbazen aangezien jullie over een stuk grond beschikten dat jullie onbewerkt lieten (Verklaring DVZ punt 15 en 17; CGVS p. 6 en 9). Indien jullie daadwerkelijk in een dermate slechte financiële situatie zaten dat jullie volledig afhankelijk waren van giften en leningen van derden kan er niet begrepen worden waarom jullie jullie gronden niet zelf bewerkten of in pacht gaven. Als verklaring werpt u op dat jullie de gronden niet bewerkten omdat het een dierbare herinnering aan uw vader was (CGVS p.9). Dit is allerminst ernstig. Niet alleen is het niet duidelijk hoe het bewerken van gronden in een nijpende financiële context de herinnering aan uw vader zou schaden, ook mag het verbazen dat jullie deze gekoesterde gronden wel verkochten om uw reis naar Europa te financieren (CGVS p.6). Bovendien heeft u geen idee van de grootte van de gronden in jullie bezit (CGVS p.6). Dat u geen aannemelijke verklaringen kunt afleggen over de inkomsten van uw familie doet andermaal twijfelen aan de levensomstandigheden van u en uw familie in Barak-i-Barak.

Ook over uw familienetwerk in Afghanistan lopen de verklaringen van u en uw broer dan weer sterk uiteen. In de opsomming van uw maternale en paternale ooms komt er maar één naam met de verklaringen van uw broer overeen. Zo verklaart u drie ooms van moederszijde te hebben, met name M.H., M.N. en W., terwijl uw broer het op twee, M. (afkorting voor M.) W. en M.H. houdt (CGVS p.5-6; CGVS (...) p.15). Ook stelt u dat uw vader vijf broers had: R.K., H.O.A., S.K., T. en S. (CGVS p.6). Uw broer noemt er amper één: H.Z. of Z. (CGVS (...) p.14). Waar uw broer een neef met de naam E. verklaarde beweert u dan weer geen neef met die naam te hebben (Verklaring DVZ (...) punt 40; CGVS p.20). Dat u en uw broer dermate verschillende verklaringen afleggen over uw familienetwerk doet andermaal vermoeden dat u geen zicht wilt geven op uw werkelijke levensomstandigheden. Het is ook opmerkelijk dat uw verklaringen over de herkomst van uw vader niet stroken met de taskara die u van hem neerlegt. Als u gevraagd wordt waar uw vader geboren is antwoordt u dat hij ergens in Logar geboren is al heeft u geen idee waar precies (CGVS p.4). Als u erop gewezen wordt dat uw vader volgens de taskara die u van hem neerlegt geboren is in Maidan hetgeen gezien zijn winter- en zomerverblijf lijkt te verwijzen naar Maidan Shahr van de provincie Wardak antwoordt u slechts dat u niet weet waar uw vader geboren is (CGVS p.11). Evenmin kan u verduidelijken of uw vader zelf als herder rondtrok (CGVS p.7). Nochtans staat er op zijn taskara van 26/12/1383 (27/3/2005) dat hij als

herder tussen Maidan en Behsud trok. Dat u over dit recente nomadische bestaan van uw familie niet op de hoogte zou zijn kan moeilijk ingebeeld worden.

Tevens mag het verbazen dat u bij uw aankomst in België 1 mei 2000 als uw geboortedatum opgaf. U vermeldde deze datum omdat u het uw moeder vroeg en uw moeder u deze datum doorgaf. Als u vervolgens opnieuw gevraagd wordt of uw moeder u 1 mei 2000 vertelde bevestigt u dat (CGVS p.8). Zelfs als u erop gewezen wordt dat uw ongeletterde moeder in een boerendorp de westerse kalender gebruikt antwoordt u met de vraag "moeders weten dat toch?" (CGVS p.8). Slechts als u gevraagd wordt welke kalender de mensen in Afghanistan gebruiken beseft u het probleem en beweert u nu dat uw moeder het tegen uw broer zei en uw broer u vertelde deze westerse datum te vermelden (CGVS p.8). Aangezien u deze geboortedatum reeds op de dag van uw asielaanvraag, direct na uw aankomst verklaarde en u toen verklaarde dat u niet over de contactgegevens van uw broer beschikte komt uw aanpassing weinig geloofwaardig over (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling).

Voorts moet er eveneens op gewezen worden dat u geen bewijsstuk over uw identiteit aanbrengt noch legt u aannemelijke verklaringen af over het ontbreken van deze stukken. U verklaart dat u uw taskara, het enige identiteitsbewijs dat u bezat, in Iran verloor. In Iran werd u door onbekende Iraanse dieven van uw taskara, geld en andere spullen beroofd (CGVS p.10,22). Bij de DVZ liet u echter eerst optekenen dat uw taskara zich nog in Afghanistan bevond (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). In uw daaropvolgend interview verklaarde u dat uw taskara onderweg door de smokkelaar afgenomen werd (Verklaring DVZ punt 24). Gewezen op uw laatste verklaring dat de smokkelaar de boosdoener was ontkent u uw eerdere uitspraken en oppert u dat er misschien een fout bij de vertaling gemaakt werd. Aangezien niet alleen bij de DVZ maar ook in de vragenlijst die u op 3 november 2017 met uw voogd en uw advocaat invulde geschreven staat dat de smokkelaar uw taskara afnam kan er aan uw uitleg geen waarde worden gehecht. Dat u geen enkel begin van bewijs voor uw identiteit en afkomst neerlegt en u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken van het stuk dat daar licht op had kunnen laten schijnen wijst er andermaal op dat u uw werkelijke identiteit en afkomst wenst te verhullen. Dezelfde vaststelling moet gemaakt worden op basis van de neergelegde kopie van de taskara van uw vader. U beweert dat de taskara die u aanbrengt de enige taskara is die u vader had (CGVS p.10). Nochtans legde uw broer een andere taskara van uw vader neer. De twee taskara's dragen een andere foto van uw vader, hebben een verschillend serienummer en zelfs de plaats waar uw vader in het bevolkingsregister geregistreerd werd verschilt hoewel beide taskara's wel in hetzelfde jaar uitgegeven werden. Voor deze zeer eigenaardige vaststelling kan u geen verklaring aandragen. U weet slechts te zeggen dat de taskaramedewerker zich misschien vergiste (CGVS p.11). Bovenstaande vaststellingen doen sterk twifelen aan de authenticiteit van beide taskara's en bijgevolg ook aan uw verklaringen over de identiteit en afkomst van uw vader. Hierbij aansluitend moet er eveneens op gewezen worden dat hoewel u expliciet gevraagd werd de email of de enveloppe waarmee u de stukken ontving aan het CGVS over te maken om meer duidelijkheid te krijgen over de herkomst van deze stukken, u naliel dit te doen (CGVS p.10).

Naast bovenstaande vaststellingen die het geloof in uw identiteit en in de levensomstandigheden van u en uw familieleden in Barak-i-Barak sterk schaden moet er eveneens vastgesteld worden dat uw kennis van uw regio van herkomst ontoereikend is om geloof te kunnen hechten aan uw verblijf aldaar. Van u die zestien jaar was ten tijden van uw vertrek naar Europa kan immers verwachten worden dat u overtuigende verklaringen kan afleggen over de omringende dorpen, de veiligheidssituatie, de voorname personen en het dagelijks leven, mits de van u verwachtte kennis nauw aansluit bij uw leefwereld in Afghanistan.

Zo is het verwonderlijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw provincie benoemt als Mohammad Agha, een van de districten van Logar (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hoewel u op het CGVS wel correct Logar vermeldt als uw provincie blijkt u nog steeds niet in staat te bepalen wat Mohammad Agha is en beantwoordt u de vraag slechts met het excuus dat u er nooit heen ging (CGVS p.2,16). Dat u direct na aankomst in België de naam van uw provincie niet blijkt te kennen is zeer bevreemdend. Evenzo is het opvallend dat uw geografische kennis stopt aan de grens met het district Charkh. U kan immers geen namen van dorpen in Charkh die dicht bij uw dorp liggen noemen (CGVS p.18). Aangezien uw dorp vlakbij de grens met Charkh ligt en op de weg ligt die naar Charkh leidt, is het weinig aannemelijk dat u geen enkele van deze nabij gelegen dorpen kan opsommen. De vaststelling dat uw kennis de grens van uw district niet overschrijdt doet sterk vermoeden dat uw kennis ingestudeerd van aard is. Het ingestudeerd karakter van uw kennis wordt eveneens bevestigd door de wegbeschrijving die u geeft van uw dorp naar Shna Qala, het dorp waar uw broer school liep en dat uw broer als een van de buurdorpen van Shah Mazar aanwijst. U stelt zelf voor om de dorpen onderweg

naar Shna Qala op te sommen en u maakt van de gelegenheid gebruik om de weg uit te stippelen tot vlakbij het districtscentrum van Barak-i-Barak. Hoewel u inderdaad verschillende dorpen noemt die zich in het district Barak-i-Barak bevinden springt u van het ene dorp naar het andere zonder dat er een min of meer rechte lijn in te trekken valt, laat staan dat u de gebaande wegen volgt (CGVS p.18,19). Dat u naarmate u het districtscentrum nadert minder nauwkeurig bent en een minder logische opeenvolging geeft is te begrijpen aangezien de beschreven dorpen reeds verder van uw dorp afliggen, maar van de eerste buurdorpen die u noemt kan wel verwacht worden dat u ze geografisch ten op zich te van elkaar weet te rangschikken. Dat u wel de namen kent maar u de dorpen niet correct kan situeren wijst er andermaal op dat u wel een theoretische kennis maar niet de praktische kennis van een inwoner van de streek heeft. In uw wegbeschrijving neemt u het dorp Zadran (of Jadran) op. Hoewel dit dorp maar op een paar kilometer van Shah Mazar ligt heeft u geen idee van de buurdorpen van Zadran (CGVS p.19). Het dorp Qala Nazir Baba, op zo'n twee kilometer van Shah Mazar, kent u zelfs helemaal niet (CGVS p.19).

Qarya Padshah kent u wel, zo zegt u (CGVS p.19). Gevraagd of dit buurdorp in de richting van de zonsopgang of zonsondergang ligt meent u dat geheel verkeerd dat het in de richting van de zonsondergang en de provincie Maidan Wardak ligt (CGVS p.19).

Aangezien er van u als zestienjarige herder kan verwacht worden dat u vertrouwd bent met de onmiddellijke omgeving van uw dorp en dat deze vertrouwdheid zich toont doorheen doorleefde verklaringen in plaats van oppervlakkige opsommingen wordt het geloof in uw verblijf in Barak-i-Barak door bovenstaande vaststellingen verder aangetast.

Uit uw verklaringen over de prominenten van Barak-i-Barak kan evenmin een verblijf in deze regio afgeleid worden. U bent bekend met de naam Shah Mohammad Pahlawan en u identificeert hem correct als een bekende worstelatleet van Logar die al rondtrekkend horden mensen trekt die zich aan zijn krachtpatserijen vergapen. Iets meer informatie over zijn familie of de naam van het dorp of het district waarvan hij afkomstig is heeft u niet (CGVS p.17). Nochtans is deze bekende en kleurrijke figuur van Yusufkhel, het dorp naast het uwe in Barak-i-Barak. Dat u vertrouwd bent met deze persoon maar niet weet dat hij van een dorpje op nog geen kilometer van uw dorp is valt niet voor te stellen. Als u hierop gewezen wordt zegt u dat geen bekende persoon nog in zijn dorp woont en dat ze rondtrekken naar andere plaatsen voor competities (CGVS p.17). In werkelijkheid bewerkt Pahlawan nog steeds zijn velden in uw buurdorp en is er van een verhuis geen sprake. Uw uitleg kan opnieuw niet verhullen dat u wel een zekere kennis heeft over de provincie Logar en het district Barak-i-Barak maar dat deze kennis niet verbonden kan worden aan een effectief verblijf in Barak-i-Barak. Als u gevraagd wordt zelf bekende personen van Barak-i-Barak te geven noemt u Abdul Rahim, het districtshoofd (CGS p.20). Gevraagd iets meer over Abdul Rahim, die u tenslotte zelf als iemand met een zekere bekendheid in uw regio aanduidt, te vertellen herhaalt u slechts tot tweemaal toe zonder meer dat hij districtshoofd is (CGVS p.20). Om u op weg te zetten wordt u als voorbeeld gegeven dat Abdul Rahim misschien geliefd was bij de mensen of juist niet, hij misschien maar een meter hoog was en een been verloor bij een aanslag, hij misschien komt hij van een dorp nabij het uwe en hij misschien nog maar twee weken districtshoofd was. Ook deze poging om u iets meer te laten vertellen over het districtshoofd strandde op uw ontkennend antwoord (CGVS p.20). Dat u van Abdul Rahim enkel zijn functie kan weergeven maar geen enkel ander weetje over deze persoon kan weergeven komt opnieuw ingestudeerd over. Naast Abdul Rahim weet u geen enkele andere bekende persoon van Barak-i-Barak te noemen (CGVS p.20). Het valt niet voor te stellen dat u als zestienjarige die bovendien over een radio beschikte op de naam van het districtshoofd na geen enkele bekende persoon van uw district kent (CGVS p.9).

De veiligheidssituatie in de regio rond uw dorp heeft eveneens vele geheimen voor u. Gevraagd naar de talibangroepen in uw regio stelt u dat er daar twee groepen zijn, Hezb-i-Islami en Haqqani. U vertelt dat wat Hezb-i-Islami doet gerechtvaardigd is. Ze onderwijzen mensen maar vallen ze niet lastig, zo zegt u (CGVS p.13). Of Hezb-i-Islami een gewapende groepering is weet u niet. U kan niet zeggen of ze vechten of niet (CGVS p.14). Als u daadwerkelijk in een regio woonde waar Hezb-i-Islami actief was zou u moeten weten dat deze groepering geen deel uitmaakt van de taliban maar dat ze zich tot aan uw vertrek uit Afghanistan wel bezighielden met de gewapende strijd tegen de Afghaanse overheid en de buitenlandse troepen. Gevraagd naar namen van talibancommandanten die in Barak-i-Barak actief zijn oppert u vijf namen. Uit uw opsomming werden twee namen gehaald waarover u om meer informatie gevraagd werd. U kan slechts aangeven dat het talibs zijn. Als u wordt verduidelijkt dat het talibancommandanten zijn die in uw regio actief zijn en waarover u dan ook iets meer zou mogen weten geeft u een algemene definitie van een talibancommandant: het zijn leiders die opdrachten geven aan andere talibanleden (CGVS p.14). Daadwerkelijke kennis van deze commandanten spreekt allerminst uit uw antwoord. Het is ook opvallend dat twee van de vijf door u opgesomde commandanten van Barak-i-Barak bekend zijn als commandanten van Mohammad Agha. Als u in het geval van Qari Burhan

hierop gewezen wordt ontkent u dit en houdt u vol dat hij in Barak-i-Barak is (CGVS p.14). Uw uitspraken over veiligheidsincidenten in uw dorp kunnen evenmin overtuigen. Gevraagd of er ooit problemen waren met de lokale imam van Shah Mazar antwoordt u ontkennend. Nochtans werd de lokale mullah van Shah Mazar door de buitenlandse troepen dood geschoten en werd zijn zoon gevangen genomen. Hoewel dit incident vier jaar voor uw vertrek plaats vond is de dood van een lokale mullah door het toedoen van buitenlandse troepen een dermate belangrijke gebeurtenis die niet snel uit de gedachten en de gesprekken van de inwoners van dat dorp zal verdwijnen. Ook van Qari Obaidullah heeft u nog niet gehoord. Deze talibandistrictschef werd in uw dorp samen met drie andere talibancommandanten door een luchtaanval om het leven gebracht (CGVS p.17). Gevraagd naar luchtaanvallen in uw dorp noemt u twee luchtaanvallen in naburige dorpen, namen van talibancommandanten die in die luchtaanvallen om het leven kwamen kan u echter niet geven (CGVS p.17). Dat u dermate slecht op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in uw dorp en haar onmiddellijke omgeving doet het geloof in uw verblijf in Barak-i-Barak verder afbrokkelen.

Tenslotte werd u op het einde van uw persoonlijk onderhoud de kans geboden om zelf allerhande informatie waaruit uw voorgehouden verblijf in Barak-i-Barak blijkt aan te dragen.

Zelfs nadat er aangedrongen werd dat u alle informatie die u over uw regio heeft op tafel zou leggen beperkte u zich tot de uitspraak dat u alles wat u wist reeds vertelde (CGVS p.22). Indien u daadwerkelijk steeds in uw dorp in Barak-i-Barak gewoond zou hebben, zou u in staat moeten zijn om allerlei informatie over de regio waar u bent geboren en getogen uit uw mouw te schudden. Dat u daar niet toe in staat bent haalt het geloof in uw herkomst uit Barak-i-Barak verder onderuit."

Waar verzoeker aanvoert dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet ten gronde werden onderzocht, merkt de Raad op dat uit het bovenstaande genoegzaam blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Shah Mazar, in het district Barak-i-Barak van de provincie Logar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekers verweer dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren kan hieraan geen afbreuk doen, nu verzoeker, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan concrete problemen heeft gekend. Verzoeker voert ook aan dat hij behoort tot een risicoprofiel van mannen die gedwongen rekrutering vrezden, doch hij slaagt er niet in om enige band met zijn persoon aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hem in België internationale bescherming dient te worden toegekend omdat zijn broer B.A. over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt, merkt de Raad op dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht wordt, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker. De Raad stelt echter vast dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst en vervolgingsfeiten, gelet op de omstandige motivering in de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Shah Mazar, in het district Barak-i-Barak van de provincie Logar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Logar en de onmogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in verzoekers hoofde is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP